Kopie
Afgeleverd aan: parket van de procureur des Konings
West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Arrestnummer

C / 779 **/ 2022**

Repertoriumnummer

2022 / 1904

Datum van uitspraak

1 juni 2022

Notitienummer griffie

2021/NT/1255

M.D.

Notitienummer parket-generaal

2020/PGG/1422
2021/VJ11/1255

Hof van beroep
Gent

Arrest

achtste kamer
correctionele zaken

Ontzetting rechten art. 31 Sw.
OS

COVER 01-00002712195-0001-0015-01-01-1

2020/PGG/1422 - 2021/VJ11/1255

Not.nr. BG.B.55.F1.503240/20

In de zaak van het Openbaar Ministerie

tegen

M.D.,
van Britse nationaliteit,
geboren te (...) (Groot-Brittanië) op (...),
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
doch woonstkeuze doende bij zijn raadsman Mtr. M.P., met kantoor te (...),

TENLASTELEGGINGEN

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt, om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt,

A. Mensensmokkel - vermogensvoordeel met verzwarende omstandigheden

zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat

(artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige, met name ten aanzien van D.M, T.P., H.T., L.S., N.Hi., N.C., N.Hu. en N.T.
(art. 77 quater,1° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken
(art. 77 quater,2° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht
(art. 77 quater,4° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet
(art. 77 quinquies,2° wet van 15.12.1980)

ten nadele van de volgende in totaal 10 personen, waarvan enkelen hierboven reeds als minderjarigen zijn aangemerkt: D.M., T.P., H.T., L.S., N.Hi., N.C., N.Hu. en N.T., H.W., N.A.

te Rekkem, Aalbeke en bij samenhang elders in het gerechtelijk arrondissement West-Vlaanderen en in het Rijk op 5 maart 2020

* * *

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, B.17° correctionele kamer, van 13 oktober 2021, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

1.Strafrechtelijk

Ten aanzien van M.D.,

Verklaart de feiten onder de feiten onder de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt M.D. voor de feiten onder de enige tenlastelegging vermengd:

tot een gevangenisstraf van 37 maanden en tot een geldboete van 1000,00 EUR, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op 8000,00 EUR.

Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 10 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen en gebracht op 80000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van 10 jaar ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt M.D. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 11232,76 EUR

Overtuigingsstukken

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-1° Sw. de overtuigingsstukken BG/2864/2020, BG/2865/2020 en BG/2869/2020, dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

Stelt het overtuigingsstuk BG/2866/2020 ter beschikking van het Openbaar Ministerie om ermee te handelen als naar recht.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet juncto artikel 42,1° Sw. de trailer en trekker met nummerplaat (...) (IER), dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

2. Burgerrechtelijk

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

***

Gehoord het Openbaar Ministerie bij monde van D.F., substituut procureur des Konings, in zijn vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van M.D..

Gelet op het vonnis van deze rechtbank en kamer van heden waarbij M.D. o.a. veroordeeld werd tot een effectieve gevangenisstraf van 37 maanden.

Gehoord de veroordeelde in zijn antwoorden en verdediging m.b.t. de vordering tot onmiddellijke aanhouding bij monde van zijn raadsman.

Gelet op de zwaarwichtigheid van de straf.

Gelet op het feit dat er niet te vrezen valt dat de veroordeelde zich zou pogen te onttrekken aan de uitvoering van de op heden uitgesproken effectieve hoofdgevangenisstraf.

DE RECHTBANK,
wat betreft de vordering strekkende tot onmiddellijke aanhouding

Recht doende op tegenspraak.

Zegt dat er geen redenen voorhanden zijn om de onmiddellijke aanhouding van M.D. te bevelen.

* * *

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld conform de beroepsakte en het grievenschrift:

- door de beklaagde M.D., op 12 november 2021;

- door het Openbaar Ministerie, tegen de beklaagde voornoemd, op 12 november 2021.

* * *

Gehoord ter openbare terechtzitting van 4 mei 2022 in het Nederlands:

- de beklaagde, M.D. in zijn middelen van verdediging vertegenwoordigd door meester W.J. in plaats van meester M.P., beiden advocaat te (...) en tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Engels);

- Advocaat-generaal D.P., in zijn vordering;

* * *

I. Saisine

1. Ingevolge de Wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake Justitie (*B.S. van 19 februari 2016*) werd artikel 204 van het Wetboek van strafvordering als volgt gewijzigd:

"Art. 204. Op straffe van verval van het hoger beroep bepaalt het verzoekschrift nauwkeurig de grieven die tegen het vonnis worden ingebracht, met inbegrip van de procedurele grieven, en wordt het verzoekschrift binnen dezelfde termijn en op dezelfde griffie ingediend als de in artikel 203 bedoelde verklaring. Het verzoekschrift wordt ondertekend door de eiser in beroep of zijn advocaat, of door een ander bijzonder gevolmachtigde. In dit laatste geval wordt de volmacht bij het verzoekschrift gevoegd.

Dit verzoekschrift kan ook rechtstreeks worden ingediend op de griffie van de rechtbank of het hof waarvoor het hoger beroep gebracht wordt gebracht.

Daartoe kan een formulier, waarvan het model wordt bepaald door de Koning, worden gebruikt.

Deze bepaling geldt ook voor het Openbaar Ministerie.".

De bepalingen inzake het grievenstelsel traden in werking op 1 maart 2016.
Hoger beroepen die worden aangetekend vanaf 1 maart 2016 zijn dus onderworpen aan de nieuwe bepalingen inzake het grievenstelsel (zie Van Overbeke, S., "Verzet en hoger beroep in strafzaken na de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie ("Potpourri II") (tweede deel)", *R.W.*, 2015-16, nr. 37, 14 mei 2016, 1459, randnr. 82).

Een regelmatige en tijdige verklaring van hoger beroep die niet gevolgd wordt door een regelmatig en tijdig verzoekschrift, kan geen ontvankelijk rechtsmiddel tot stand brengen (Van Dooren, E., en Rozie, M., "Het hoger beroep in strafzaken in een nieuw kleedje", *N.C.*, 2016, 125, randnr. 23).

Wanneer er tijdig een verklaring van hoger beroep wordt afgelegd, maar geen regelmatig verzoekschrift met grieven wordt ingediend ter griffie (of een dergelijk verzoekschrift laattijdig wordt ingediend), zal het hoger beroep zonder meer "vervallen" – onontvankelijk – worden verklaard (Van Overbeke, S., *l.c.*, 1446, randnr. 36).

De akte van hoger beroep blijft de ultieme bovengrens bij de vaststelling van de devolutieve werking van het hoger beroep, in die zin dat een verzoekschrift met grieven op zichzelf nooit een uitbreiding kan inhouden van de devolutieve werking van het hoger beroep zoals die voortvloeit uit de akte van beroep. Ingevolge het grievenstelsel, zoals dit blijkt uit art. 204 en 210 Sv., zal de devolutieve werking van het hoger beroep, zoals dit in beginsel voortvloeit uit de akte van hoger beroep, en de rechtsmacht van de appelrechters verder worden beperkt, want uit die bepalingen vloeit voort dat de rechter in hoger beroep slechts van welbepaalde grieven kennis kan nemen, namelijk de grieven die opgeworpen worden in het in art. 204 Sv. bedoelde verzoekschrift, en voor het overige slechts een strikt omschreven categorie van grieven die van openbare orde zijn.
Andere grieven zijn voor de appelrechter niet langer meer aan de orde. (Van Overbeke, S., *l.c.*, 1449, randnrs. 44 en 45).

2. De beklaagde M.D., heeft op 12 november 2021 hoger beroep aangetekend tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge -, zetelend in strafzaken van 13 oktober 2021.

In zijn grievenschrift neergelegd op dezelfde datum heeft de beklaagde de volgende grieven laten gelden:

- Schuld: *"Het aspect 'wetens en willens' is niet voltrokken. Verzoeker maakt voorbehoud om dit uiteen te zetten ter zitting ten gronde".*
- Straf en/of maatregel: *"In ondergeschikte orde, in zoverre het hof de schuld met betrekking tot tenlastelegging A zou bevestigen, vraagt verzoeker een meer mildere toepassing van de strafwet."*

Het Openbaar Ministerie heeft op 12 november 2021 ter griffie tegen de beklaagde hoger beroep aangetekend.
Tegelijkertijd werd een grievenformulier hoger beroep neergelegd waarin een volgberoep met betrekking tot de strafmaat wordt geformuleerd.

De hoger beroepen zijn regelmatig naar tijd en vorm.

Na onderzoek van de zaak stelt het hof vast dat er geen grieven van openbare orde, zoals bedoeld in art. 210 Sv., dienen te worden opgeworpen.

Gelet op de draagwijdte van het bestreden vonnis en de daar tegen aangevoerde grieven, zoals hoger aangegeven, dient vastgesteld dat dit vonnis in zijn geheel aan de beoordeling van het hof is onderworpen.

II. Ten gronde

De feiten werden kernachtig doch oordeelkundig uiteengezet door de eerste rechter op het derde en vierde blad van het bestreden vonnis welke uiteenzetting door het hof integraal wordt overgenomen.

1. <u>De schuld</u>

Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier is het aan de beklaagde ten laste gelegde feit, voorwerp van de tenlastelegging A zoals omschreven in de oorspronkelijk lastens hem betekende dagvaarding, in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven.

De schuld van de beklaagde aan het feit voorwerp van de tenlastelegging A staat naar het oordeel van het hof vast en dit op grond van de door de eerste rechter weerhouden oordeelkundige beweegredenen - zoals vermeld op het vierde en vijfde blad van het bestreden vonnis - die voldoende worden ondersteund door alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier waaraan de eerste rechter hun juiste bewijswaarde heeft toegekend, zodat zij dan ook door het hof worden beaamd en overgenomen, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.

Ingevolge beschikbare informatie in verband met een georganiseerd transport van transmigranten naar het Verenigd Koninkrijk met opgave van de nummerplaat van de voor het transport gebruikte trailer, wordt de beklaagde, op 5 maart 2020 als enige staande gehouden op een parking te Gentbrugge.

In de trailer worden, verstopt tussen een lading autobanden, tien Vietnamese transmigranten aangetroffen, waaronder acht kinderen.

De beklaagde, heeft in het gevoerd strafonderzoek drie verklaringen afgelegd (nl. onmiddellijk na zijn arrestatie op 5 maart 2020, voor de onderzoeksrechter op 6 maart 2020 en op 2 april 2020) die niet enkel onderling inconsistent, doch evenzeer volstrekt onzinnig en ongeloofwaardig zijn.

Deze verklaringen komen er in essentie op neer dat de beklaagde (die in zijn eerste verhoor op 5 maart 2020 aanvankelijk verklaarde dat hij met een trekker die tussen Londen en Dover

stond, is vertrokken richting Calais waar hij een trailer moest aankoppelen omdat de chauffeur in kwestie gevallen was – een verhaal dat overigens in zijn andere verhoren niet langer ter sprake komt), met een halfvolle trailer geladen met autobanden is vertrokken vanuit Dover richting Frankrijk, met als enige informatie een op een briefje neergekrabbeld adres, van de plaats waar hij volgens de opdrachtgever ("P.") diende te stoppen (namelijk (...) Rue (...)).

Wat er concreet met de lading autobanden (die anders dan de beklaagde voorhoudt een volledige lading betrof waarachter de transmigranten verstopt zaten) diende te gebeuren en welke 'vracht' de beklaagde in Frankrijk diende op te halen blijft duister.

Wanneer hem meer bepaald de vraag wordt gesteld waar hij de trailer van de gevallen chauffeur moest oppikken, terwijl hij al met een trekker en trailer van Dover naar Frankrijk was gereden, antwoordt de beklaagde sibillijns:

"Misschien was dit het plan, ik werd gezegd de trailer op te pikken daar, ik weet dat ik al een trailer had, maar ik ben naar een andere plaats gestopt (sic) *omdat ik de trailer niet vond. Ik heb dus nooit de gevraagde trailer opgepikt. Ik ben dan gestopt in een TOTAL tankstation en heb er wat geslapen."*

Op de vraag of hij dan enkel een 'toertje' deed vanuit het Verenigd Koninkrijk naar Frankrijk om nadien terug te keren, antwoordt de beklaagde bevestigend.

In navolging op het door de onderzoeksrechter uitgevaardigd EOB naar het Verenigd Koninkrijk worden in het proces-verbaal nummer 509988/20 WhatsApp-communicaties tussen de leden van de Britse criminele organisatie, de "D.B. Group", (onder meer bestaande uit de genaamde S.W., N.E. en D.Ma.) onderschept en weergegeven.
In deze WhatsApp-groep wordt de bewuste smokkel van 5 maart 2020 besproken met de contactpersoon in Frankrijk ("H Man").
De beklaagde komt voor in deze communicaties omdat hij inderdaad de plaats van afspraak niet vindt en de smokkelaars de beklaagde proberen te bereiken.

Uit deze gesprekken tussen "H-Man" en S.W. (wellicht "P." waarvan sprake in de verhoren van de beklaagde en de vermoedelijke opdrachtgever) blijkt meer bepaald dat het de bedoeling was om de transmigranten in de vroege uren tussen 04:00-05:00 uur 's morgens - ten laatste om 05:00 u - op de vrachtwagen te laden en rond 10:00 u à 11:00 u in de morgen te laten vertrekken (cfr. bijlage 1, PV 509988/20 dd. 3 augustus 2020, stuk 12, OK 11).

In één van deze berichten stuurt S.W. het nummer van de beklaagde (...) door naar "H-Man", teneinde de beklaagde, die de weg kwijt was, te kunnen bereiken (cfr. PV 505777/20 dd. 6 mei 2020, stuk 10bis, OK 8; cfr. PV 509988 dd. 3 augustus 2020, stuk 12, OK 11).

Uit deze berichten blijkt bovendien met de nodige gerechtelijke zekerheid dat de beklaagde op de hoogte was dat er transmigranten zouden worden gesmokkeld en er actief aan meegewerkt heeft:

- De beklaagde – die inderdaad de oorspronkelijke afspreekplaats niet vond – wordt door de organisatie naar een TOTAL station (gelegen aan de (...) te (...)) gestuurd.

- De transmigranten staan te wachten op de vrachtwagen in een zwarte (...) met zeven zitplaatsen.

- "H-Man" vraagt aan de opdrachtgevers in het Verenigd Koninkrijk om aan de chauffeur (de beklaagde) te zeggen dat hij hen moet volgen naar de oorspronkelijke plaats eens ze hebben *'geflasht'* (wellicht wordt bedoeld, dat met autolichten wordt geknipperd) en hij hen gezien heeft.

- De beklaagde heeft het voertuig inderdaad opgemerkt en er is ontegensprekelijk een rechtstreeks contact tussen hem en de opdrachtgever (*"They got him"* – "ze hebben hem"; *"I pray he keeps following"* – "ik bid dat hij blijft volgen"; *"Ye spoke to him he will"* – "ja sprak met hem, hij zal het doen").

- Verder blijkt dat er nog maar dertig minuten de tijd is om de transmigranten op de vrachtwagen te krijgen, anders is het te laat (*"We literally have 30 mins, or too late"* - "we hebben letterlijk 30 minuten anders te laat").

- De beklaagde blijft blijkbaar niet steeds ter plaatse, is om 06:08 uur nog steeds aan het rijden en de bendeleden worden zenuwachtig.

- De transmigranten worden om 06:17 u ingeladen (*"There in"* - "Ze zitten erin") en aan de chauffeur moet worden gezegd dat hij op tijd moet vertrekken.

- De man ter plaatse zal de beklaagde om 11:00 uur laten vertrekken en de beklaagde klaagt erover dat hij moe is.

Het is fnuikend voor de geloofwaardigheid van de beklaagde dat hij in zijn herverhoor van 2 april 2020 met geen woord rept over deze telefonische instructies waaruit blijkt dat hij het busje wel degelijk heeft gezien en dit voertuig heeft gevolgd, waarna kort nadien de transmigranten in de vrachtwagen werden geladen.

Dat de beklaagde, die kennelijk de opdracht kreeg om met een vrachtwagen (vol)geladen met autobanden in de vroege uren van 5 maart 2020 naar een afgelegen plaats in Frankrijk te rijden om daar 'te wachten', in slaap zou gevallen zijn en niet zou hebben geweten dat er

transmigranten in zijn trailer werden geladen, is in het licht van de hierboven aangehaalde WhatsApp-gesprekken en de overige elementen in het strafdossier - zoals opgelijst door de eerste rechter op het vierde en vijfde blad van het bestreden vonnis - van elke geloofwaardigheid ontdaan.

Het strafonderzoek heeft daarentegen boven elke redelijke twijfel aangetoond dat de beklaagde, tegen betaling van 600,00 Pond, wetens en willens heeft meegewerkt aan het smokkelen van tien Vietnamese transmigranten, (waaronder acht kinderen) die hij bewust in de hem ter beschikking gestelde trailer liet instappen, met de bedoeling ze, verstopt in een lading autobanden, naar het Verenigd Konikrijk te brengen.

Het door de beklaagde ter terechtzitting van het hof van 4 mei 2022 in termen van pleidooien ontwikkeld feitelijk verweer is in rechte niet van voldoende grond om het hof tot enig ander oordeel te brengen.

2. De strafmaat

Het ter terechtzitting van 4 mei 2022 in ondergeschikte orde geformuleerd verzoek van de beklaagde hem de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging van de hem opgelegde bestraffing te horen toekennen, ondergeschikt de hem opgelegde bestraffing gevoelig te milderen, kan niet worden ingewilligd nu dergelijke gunstmaatregel, of strafvermindering een te weinig krachtig signaal zou inhouden ter beteugeling van het in zijnen hoofde bewezen gebleven feit, voorwerp van de tenlastelegging A.

De beklaagde heeft zich als chauffeur ingeschakeld in een crimineel netwerk van mensensmokkelaars die – in deze Vietnamese – transmigranten onder mensonwaardige en potentieel levensgevaarlijke omstandigheden tegen grof geld naar het Verenigd Koninkrijk smokkelen.

Het gegeven dat er zich onder de tien in de vrachtwagen aangetroffen transmigranten acht kinderen bevonden maakt één en ander des te schrijnender.

De beklaagde, die op financieel vlak in slechte papieren zat, was kennelijk blind voor de mogelijke gevolgen van dergelijke mensonterende praktijken en had enkel oog voor gemakkelijk en snel geldgewin.

Deze handelwijze ontwricht de samenleving en getuigt van minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van de Staten alsook het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel die uit persoonlijke of familiale veiligheidsoverwegingen of uit economische noodzaak hun land van herkomst zijn ontvlucht.

Tegenover dergelijk niets ontziend en louter op geld belust crimineel gedrag dient een sterk maatschappelijk signaal te worden geplaatst dat naast de generale preventie ook inzet op het afschrikken van eenieder die zijn diensten verleent aan deze criminele organisaties die jaarlijks slachtoffers maken.

Voor het overige brengt de beklaagde geen elementen aan die zouden toelaten te besluiten dat de lastens hem door de eerste rechter opgelegde bestraffing, zijn toekomst op een overdreven wijze, in wanverhouding tot de ernst van het in zijnen hoofde weerhouden feit, zou hypothekeren.

De ernst van de feiten zijn totale onverschilligheid ten aanzien van de gevolgen van het in zijnen hoofde bewezen gebleven misdrijf en zijn strafrechtelijk verleden in het Verenigd Koninkrijk - waaruit blijkt dat de beklaagde niet aan zijn proefstuk toe is - wettigen ten volle de door de eerste rechter opgelegde bestraffing en laten naar het oordeel van het hof geen ruimte voor enige mildering.

De door de eerste rechter lastens de beklaagde opgelegde bestraffing (hoofdgevangenisstraf, geldboete en de vervangende gevangenisstraf) is dan ook de wetmatige en passende beteugeling van het in zijnen hoofde aangehouden misdrijf.

Zij werd bepaald op basis van oordeelkundige motieven die het hof beaamt en dan ook overneemt.

De door de eerste rechter in hoofde van de beklaagde uitgesproken verplichte ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek is wetmatig, passend en geheel te bevestigen, met dien verstande dat deze ontzetting gebeurt in toepassing van de artikelen 77 quater en 77 sexies lid 1 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De door de eerste rechter krachtens de artikelen 77 sexies van de Vreemdelingenwet juncto artikel 42,1° van het Strafwetboek bevolen verbeurdverklaring van de trekker met Ierse nummerplaat (...) en de trailer is wetmatig en evenzeer te bevestigen.

3. De gerechtskosten, de vaste vergoeding, de bijdrageverplichtingen en de overtuigingstukken

De oordeelkundige beslissingen van de eerste rechter met betrekking tot de, de vaste vergoeding de bijdrageverplichting van 200,00 EUR en de overtuigingsstukken zoals vermeld op het achtste blad van het bestreden vonnis, zijn te bevestigen, met dien verstande dat de vaste vergoeding na indexatie wordt bepaald op 52,42 EUR.

De beklaagde werd door de eerste rechter terecht veroordeeld tot de kosten van de strafvordering in zijn hoofde. Dit totaalbedrag van 11.232,76 EUR dient te worden vermeerderd met de kostenstaten dewelke bij het dossier werd gevoegd door het parket-generaal. De gerechtskosten dienen te worden vermeerderd met 2.009,81 EUR *(713,90 + 1.113,90 = 1827,8 + 10%)*, en worden in het geheel herbegroot op 13.241,81 EUR.

De beklaagde die zelf is toegelaten tot de tweedelijnsbijstand is niet gehouden tot de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand door de eerste rechter vastgesteld op 20,00 EUR.

****

OM DEZE REDENEN
HET HOF, rechtdoende **op tegenspraak;**

Gelet op:

- De artikelen 13 en 24 van de wet van 15 juni 1935;
- de artikelen 190, 195, 211 Wetboek van Strafvordering;
- artikel 1, eerste en tweede lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdeciemen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet van 25 december 2016 (*B.S. 29 december 2016 – editie 2*, inwerkingtreding 1 januari 2017);
- artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals hersteld door artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020,
- de artikelen 4 §3 en 5 §§1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 (B.S. 31 maart 2017 – inwerkingtreding 1 mei 2017);
- de niet-strijdige artikelen zoals aangehaald door de eerste rechter;

al deze wetsbepalingen ter terechtzitting van heden door de Voorzitter aangehaald;

Verklaart de hoger beroepen tegen het vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge - zetelend in strafzaken van 13 oktober 2021 **ontvankelijk**, en opnieuw ten gronde erover beslissend **binnen de perken van de grieven** zoals bedoeld in artikel 210 van het Wetboek van Strafvordering:

BEVESTIGT het bestreden vonnis *met dien verstande* dat:

- de **vaste vergoeding** na indexatie wordt bepaald op **52,42 EUR**;
- de gerechtskosten worden herbegroot op 13.241,81 EUR;
- **de beklaagde M.D. niet gehouden** is tot de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand door de eerste rechter bepaald **op 20,00 EUR.**

Veroordeelt de beklaagde **M.D.** tot de **kosten** in **hoger beroep** gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie te begroten op **107,31 EUR**.

****

kosten:	
afschriften	27,00-
	3,00-
	3,00-
opstelrecht beroep	35,00-
dagvaardingen	29,55-
	-
	-
subtotaal	97,55-
10%	9,755
totaal	107,305
afgerond	**107,31-**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, achtste correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter G.C., raadsheer S.M., en raadsheer R.B. en in openbare terechtzitting van **1 juni 2022** uitgesproken door kamervoorzitter G.C., in aanwezigheid van D.P., advocaat-generaal, met bijstand van griffier V.L.

Waarbij de voorschriften voorzien in artikel 195 Wetboek van Strafvordering werden nageleefd

Exp. PV.
dd. 1/6/2022
Nr. 1667
Kost: 3 Eur
in debet

Not. Nr. 2021/NT/1255 enig blad 1

HET HOF VAN BEROEP TE GENT, achtste KAMER,
rechtdoende in correctionele zaken;

Gezien het vorenstaand arrest, op heden uitgesproken;

Gelet op de vordering van het openbaar ministerie strekkende tot de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde:

M.D.
geboren te (...) (Groot-Brittanië) op (...)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
woonstkeuze doende bij zijn raadsman, Mr M.P., met kantoor te (...)

Gehoord hieromtrent de veroordeelde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door zijn raadsman meester V.N., advocaat te (...) in plaats van meester M.P., advocaat te (...);

Gelet op het feit dat de veroordeelde:

- geen vaste woon- of verblijfplaats heeft in het Rijk
- van de Britse nationaliteit is
- de zwaarwichtigheid van de feiten en de straf

zijn er redenen om aan te nemen dat de veroordeelde zich zou onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de straf, hem bij voormeld arrest opgelegd en welke drie jaar hoofdgevangenisstraf of een zwaardere straf inhoudt en beveelt de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde.

Gezien de artikelen
- 33 van de Wet van 20 juli 1990;
- 24 van de Wet van 15 juni 1935;

BEVEELT DE ONMIDDELLIJKE AANHOUDING VAN DE VEROORDEELDE.

Dit alles in het Nederlands, behoudens waar anders vermeld;.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **1 juni 2022**.

Aanwezig:
- G.C., kamervoorzitter;
- S.M., raadsheer;
- R.B., raadsheer;
- D.P., advocaat-generaal;
- V.L., griffier;